

РЕШЕНИЕ

№ 5224

гр. София, 18.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2208** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 186 от ЗДДС.

Образувано е по жалба от [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н О., [улица], представлявано от А. С. С., чрез адв.В. Б. И. от ПАК, срещу Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С919-008399/08.02.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ –запечатване на търговски обект – ресторант „Славяни“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед като се иска нейната отмяна. Твърди се, че са нарушени процедурни правила при издаване на оспорваната заповед. Твърди се, че изложеното в нея не отговаря на действителната ситуация, тъй като фискалното устройство не се е намирало в ресторанта, същото не е било използвано, а контролните органи са го поискали и сами са издали цитирания касов бон от него. Претендира разноски по делото – платен адвокатски хонорар и съдебни такси.

Ответникът по делото – Началник отдел "Оперативни дейности" в ГД" Фискален контрол" в ЦУ на НАП, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Счита заповедта за законосъобразна и моли същата да бъде потвърдена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 22.10.2020г., в 12.20 часа, е извършена проверка на търговски обект – ресторант „Славяни“, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от дружеството. При проверката е констатирано, че търговецът в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 2006г., че в обекта работят две фискални устройства – Е. АЗ КЛ с рег.№ 4410455/06.05.2020г. в НАП с ИН на ФУ № ED302820 и ИН на ФУ № 44302920 и Е. А300SDVV с рег. № 4410453/06.05.2020г. в НАП с ИН на ФУ № ED220672 и ИН на ФУ № 44285376. Преди легитимация на органите по приходите, за извършена контролна покупка на обща стойност 23,85 лева е издаден фискален бон от Е. АЗ КЛ с рег.№ 4410455/06.05.2020г. в НАП с ИН на ФУ № ED302820 и ИН на ФУ № 44302920, платена от К. Н. и приета за сметка на [фирма]. В хода на проверката е изведен от проверяващите фискален бон № 1083/22.10.2020г. отпечатан от инсталирано в обекта ФУ, марка и модел Е. А300 S, ИН на ФУ ED 220672 и ИН на ФП[ЕИК], регистрирано в НАП с потвърждение № 4410453/06.05.220г., който не съдържа задължителния реквизит QR код. Посочено е в заповедта, че ФУ не е свързано с програмен продукт и не предава информация към НАП. Проверяващите са установили при справка в информационните регистри на НАП, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 23.03.2020г. Тъй като търговецът не е изпълнил задължението си в предвидения срок до 31.03.2019 г. да приведе дейността си с изискванията на Наредба № Н-18 е прието, че е нарушил разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от нея. За констатациите бил съставен констативен протокол и ФУ е иззето от органите приходите.

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С919-008399/08.02.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект – ресторант „Славяни“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани допълнително доказателства, освен приложените към жалбата декларация и писмено обяснение от управителя на [фирма].

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С919-008399/08.02.2021г. на началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП е връчена на представляващия дружеството на 16.02.2021г., видно от представената по делото разписка /л.32 гръб от делото/. Жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес. С оглед на горното, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, с оглед представените по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20г. и Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020г. на изп. директор на НАП / л. 37-38 от делото/.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

От данните по делото се установява, че оспорения административен акт е издаден на

основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което: 2. използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология.

В съответствие с нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Аналогична е и подзаконовата правна норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), която задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка.

Съгласно § 71, ал. 1/ в сила от 29.03.2019 г./ от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18, лицата по чл. 3, които са регистрирани по ЗДДС, не използват ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби привеждат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31.03.2019 г.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че при извършване на проверката в търговския обект на жалбоподателя, същият е разполагал с ФУ, което е било от одобрен тип и от него са издавани касови бонове, в случая от него е издаден и касовия бон за сумата от 23,85 лева, представляваща контролна покупка от проверяващите. Това ФУ е с рег.№ 4410455/06.05.2020г. в НАП с ИН на ФУ № 44302920 и ИН на ФП № 44285376. По отношение на това устройство няма спор между страните.

Спорния въпрос е съхраняването в обекта ФУ с рег. № 4410453/06.05.2020г. в НАП с ИН на ФУ № ED220672 и ИН на ФП № 44285376 използвано ли е от проверяваното дружество и издавани ли са от него касови бонове, при осъществена покупка.

В жалбата се твърди, че иззетото устройство се намирало в офиса на дружеството, било е изключено и прибрано на съхранение, тъй като не се ползвало. Твърди се, че данъчните служители поискали конкретното устройство, тъй като в НАП са констатирани, че от него не постъпвала информация за продажби. След като им било донесено ФУ с рег. № 4410453/06.05.2020г., те извели фискален касов бон №1083/22.10.2020г., от който се установило че не съдържа задължителния реквизит QR код. Твърди се, че устройството не се ползвало, поради което и не се отразявали продажби в НАП.

При издаването на заповедта са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. В нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК в заповедта не са изложени фактическите основания за издаването им, т. е. конкретните факти, въз основа на които е направен извод за необходимостта от прилагане на ПАМ по отношение на търговеца. Тяхното описание се изчерпва с констатацията, че търговецът използва в обекта ФУ с рег. № 4410455/06.05.2020г., което не отговаря на изискванията за одобрен тип от 1.04.2019 г., съгласно Наредба № Н-18/2006 г., като тази констатация не е основана на

наличните в преписката писмени доказателства. Нито в оспорваната заповед, нито в съдебно заседание е посочено как органът по приходите е констатирал, че издетото устройство се е ползвало по време на проверката. От него не са констатирани изведени фискални касови бонове, освен служебно изведеният от проверяващите. На следващо място, не са установени от административния орган обстоятелствата, съставляващи фактическо основание за издаване на обжалваната заповед, въпреки дадените на същия указание в този смисъл. В обстоятелствената част на заповедта се съдържа констатация, че в обекта се използва ФУ от неодобрен тип. Тази констатация не е основана на наличните в преписката писмени доказателства. В протокола за извършена проверка (на л.33), съставен на основание чл.110, ал. 4, изр. 3 от ДОПК и съставляващ официален документ, е отбелязано, че в обекта са налични две фискални устройства, каквито данни се съдържат и в приложеното по делото свидетелство за регистрация. Доказателства за използвано в обекта фискално устройство с рег. Номер 4410453/06.05.2020г. с данните, отразени в заповедта, няма по делото, поради което съдът приема, че този факт не е доказан от нейния издател, който носи доказателствената тежест.

В заповедта се сочи, че срокът на мярката "е съобразен с характера и целта на наложената ПАМ, а именно: преустановителен и превантивен характер с цел предотвратяване укриването на приходи и отклонение от данъчно облагане". Констатации за укриване на приходи обаче не са направени от административния орган, няма и такива данни по делото. Поради това съдът приема, че липсват конкретни мотиви, обосноваващи срока на прилагане на мярката.

На следващо място съдът счита, че налагането на ПАМ не съответства на предвидените в чл.22 от ЗАНН цели. Съгласно цитираната норма принудителните административни мерки се налагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и за отстраняване и предотвратяване на вредните последици от тях. В мотивите на обжалваната заповед се сочи, че когато не се маркират продажбите или те се маркират с възможност за манипулиране на крайния резултат, би се стигнало до укриване на приходи от продажби, а това от своя страна би съставлявало "трудно поправима вреда". Констатации за неизпълнение от страна на търговеца на задължението му да отчита посредством ФУ извършените продажби, обаче, не се съдържат в заповедта, няма и такива данни по делото. Напротив, според съвпадащите изявления на страните, обектът функционира като ресторант, в който се използва ФУ с рег.№ 4410455/06.05.2020г. и от което устройство е и издаден и фискален касов бон при контролна покупка от проверяващите търговския обект. Издаване на фискални касови бонове от устройството от неодобрен тип не е констатирано, както и няма данни за извършени през него продажби. Следователно, изводите на административния орган за умишлено укриване на приходи се основават не на конкретни факти, а на предположения.

Не са налице и данни за извършени от търговеца предходни нарушения на изискванията за отчитане на продажбите, поради което налагането на ПАМ в предвидения срок от 14 дни не може да се определи като съразмерно по смисъла на чл. 6 от АПК. Запечатването на търговския обект за този срок не представлява адекватна на нарушението мярка, с нея правата и интересите на търговското дружество се засягат в по- голяма степен от необходимото за целта, за който актът се издава, в противоречие с нормата на чл. 6, ал. 2 от АПК. С оглед на това съдът приема, че оспорената заповед не е съобразена с целта на закона и следва да бъде

отменена.

С оглед формирания извод за основателност на жалбата и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се присъдят на жалбоподателя направените разноски по делото в размер на 500,00 лева, съобразно направеното искане в жалбата и като се съобрази с възражението на ответника за прекомерност на възнаграждението за разликата до 900,00 лева. Доколкото издателят на акта не притежава гражданска правосубектност и не може да бъде носител на задължение с облигационен характер, каквото е задължението за разноски, те следва да се възложат върху юридическото лице, в чиято структура е същият, а именно Националната агенция за приходите.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С919-008399/08.02.2021г. на Началник отдел "Оперативни дейности" в ГД"ФК" при ЦУ на НАП, с която на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н О., [улица], представлявано от А. С. С. е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект – ресторант „Славяни“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н О., [улица], представлявано от А. С. С., сума в размер на 500. 00 лв. / петстотин лева/, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: